

saaledes som dette Lovforslag er vedtaget ved 2den Behandling her i Thinget.

Den første Sag paa Dagsordenen var: 2den Behandling af Forslag til Lov om Ordningen af Tiendesforholdene i de i Kongeriget indlemmede forhen flæsvigiske Districter.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 140 ff.) den af det nedsatte Udvalg afgivne Betænkning i Tillæg. B. Sp. 31—36.

De af Udvalget stillede Vædringsforslag findes anførte i Betænkningen. Der var ikke fremkommet andre Vædringsforslag. Samtlige Lovforslagets Paragrafer tilligemed de stillede Vædringsforslag fattedes under Forhandling under Cet.

Ordføreren (Rosenørn-Teilmann):

Af den afgivne Betænkning vil det ærede Thing have seet, at Udvalget i det Store og Hele har kunnet slutte sig til det af Regjeringen foreslagte Forslag. Udvalget har kun tilladt sig at stille 5 Vædringsforslag, og dette Tal 5 betyder ikke engang stort, thi de 3 af Vædringsforslagene betragter Udvalget — og det ærede Thing vil vistnok deri være enig med samme — væsentlig blot som Redaktionsændringer. — Udvalget har troet at maatte erklære sig enig i, at Tiendesforholdene i de forhen flæsvigiske Sogne, som nu henhøre til Nørre Thystrup Herred, ikke kunne andet end siges at være endelig ordnede, i den Forstand, at der ikke nu der kan opkræves Tiende i Kjærven, og at de derfor ikke behøve at ordnes ad Lovgivningsveien. Som Thingets ærede Medlemmer ville have seet og som alt udtalt, er der i Virkeligheden kun to af de stillede Vædringsforslag, der have en noget væsentligere Betydning. Det er de to Vædringsforslag, der ere stillede til Lovforslagets § 6. Maaskee jeg dog strax maa fremhæve, at, skøndt de nævnte Vædringsforslag ere stillede op som to, ere de dog i Virkeligheden i den Grad sammenhængende, at Udvalget, forsaavidt det ærede Thing ikke maatte ville gaae ind paa Forslaget under Nr. 2 til § 6, maa betragte det under Nr. 3 til den samme Paragraf

som ligefrem bortfaldet. Naar man blot tager Hensyn til Omfanget og Betydningen af de Interesser, som ligge bagved Vædringsforslagene til § 6, da have disse Forslag ikke nogen synderlig Vigtighed. Vil man derimod lægge Hovedvægten paa, at man bør fastholde Consequensen af, at den kongerigiske Lovgivning nu engang er indført i de forhen flæsvigiske, i Kongeriget indlemmede Districter, da have de ganske vist en større Vigtighed. Jeg maa imidlertid tilstaae, at det for mig stiller sig saaledes — hvad der ogsaa er udtalt i Betænkningen —, at Hensynet til Principet eller til Consequensen af, at den kongerigiske Lovgivning er indført, bør vige for den factiske Betydning, som det kan have, enten man vedtager, at al den Tiende, hvormed der her er Spørgsmaal, skal afløses efter de Regler, der ere blevne fulgte i Kongeriget — hvilke jo, som de Herrere ville vide, have været baserede paa en Taration af Jordernes Productionsveene —, eller man lægger den virkelige Tiendeydelse, der er udredet i 10 Aar, til Grund for Afløsningen og navnlig da den, som er udredet i de 10 Aar, som ligge lige forud for Indførelsen af Kongerigets Lovgivning i de omhandlede Districter. Jeg troer nemlig ikke, at hiint Consequensprincip kan have en saa stor Betydning her, at man jo nok kan fravige det af andre Hensyn. Jeg har derhos vel lagt Mærke til — det findes ogsaa berørt i Udvalgets Betænkning —, at Regjeringen i Motiverne har fremhævet, at det kunde medføre visse praktiske Vanskeligheder nu her at ville anvende en Fremgangsmaade, som hidtil har været ukjendt i Kongeriget. Men jeg har ikke kunnet tillægge denne Grund nogen overveiende Betydning, og det har som Følge deraf ogsaa været mig let at kunne slutte mig til Udvalgets øvrige Medlemmer om det Dusselige i, at det ærede Thing vilde vedtage de to Vædringsforslag, som Udvalget har stillet til § 6. — Søvrigt skal jeg tillade mig at holde mig til den afgivne Betænkning og at henvise til denne. Kun finder jeg det rigtig endnu at udtale, at den Maade, hvorpaa Udvalget har tænkt sig den i Betænkningen omtalte endelige Ordning af Tiendesforholdene i Thystrup Herred fremmet ad administrativt Veie, er den, at Re-